

opgaver den enkelte kan få løst svarende til behovet. ... Når afgørelsen er truffet, har borgeren et retskrav på at få den hjælp, der er truffet afgørelse om.«

Det Radikale Venstre støtter borgernes retskrav på hjælp, som de er visiteret til. Da det allerede er eksisterende lov, finder Det Radikale Venstre ikke behov for at støtte den del af forslaget, der gentager eksisterende lov.

Det eneste nye i L 130 er, at kommunerne skal give borgerne et frit valg mellem flere leverandører enten via adgang for private eller via udbud/udlicitering. At regeringen ønsker, at kommunerne skal sikre adgang for private leverandører, i stedet for at kommunen kan vælge at give adgang for private leverandører, er Det Radikale Venstres hovedargument for ikke at kunne støtte lovforslaget. Det Radikale Venstre mener, det kan være en idé for kommunalbestyrelserne at give adgang for private leverandører, reorganisere deres ældrepleje osv., men det er kommunalbestyrelsernes eget ansvar at træffe den beslutning. Det kommunale selvstyre har selvstændigheden og forpligtelsen til at sørge for, at kommunens ældrepleje lever op til den kvalitetsstandard, som man selv har sat.

Det Radikale Venstre forventer, at ministeren følger op på den eksisterende lovgivning, således at kommunerne fastholdes på at definere politiske standarder for ældreplejen. Det vil være grobund for lokale diskussioner om kvalitetsstandarder og mål i ældreplejen samt deres konkrete udførelse i forhold til den politisk fastlagte kvalitetsstandard.

I stedet for det af regeringen foreslåede sæt af klageadgange, opfølgninger, rapporter m.v. afstedkommet af regeringens ønske om, at kommunen skal sikre udbud af private leverandører, ønsker Det Radikale Venstre en generel reform af det kommunale tilsyn.

Det er Enhedslistens opfattelse, at det virker fuldstændig tåbeligt, at ½ mia. kr. ekstra på ældreområdet skal bruges til administration og profit. Pengene var meget bedre givet ud til bedre service til de ældre, bedre ansættelsesforhold og bedre uddannelses- og efteruddannelsesmuligheder. At pålægge kommunerne at indgå aftaler med et hvilket som helst firma, der lover at kunne leve op til de kommunale kvalitetsstandarder, er et meget vidtgående indgreb i det kommunale selvstyre. I stedet for at koncentrere sig om at til-

rettelægge servicen til borgerne bedst muligt skal kommunerne nu bruge uanede ressourcer på at tjekke firmaers tilbud, udarbejde informationsmateriale og kontrollere, at hjælpemodtagerne faktisk får leveret den hjælp, de er visiteret til.

Tjóðveldisflokkurinn, Inuit Ataqatigiit og Simut var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

4. Ændringsforslag med bemærkninger

Æ n d r i n g s f o r s l a g

Af *socialministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

Til titlen

1) Efter ordene »lov om retssikkerhed og administration på det sociale område« indsættes: », lov om hjemmeservice«.

[Konsekvens af ændringsforslag nr. 10]

Til § 1

2) I den under *nr. 2* foreslåede affattelse af § 73 a indsættes som nyt stykke:

»Stk. 2. Kommunen sørger for tilbud om hjælp til at vedligeholde fysiske eller psykiske færdigheder til personer, som på grund af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer har behov herfor.«

[Visiterede træningsydelse samles i én bestemmelse]

3) Det under *nr. 4* foreslåede § 75, *stk. 3*, affattes således:

»Stk. 3. Tilbud efter § 73 a gives efter en konkret, individuel vurdering af træningsbehovet. Genoptræningstilbud efter § 73 a, *stk. 1*, gives med henblik på så vidt muligt at bringe personen op på det funktionsniveau, som den pågældende havde inden sygdommen. Tilbud efter § 73 a, *stk. 2*, gives til personer, som har brug for en individuel træningsindsats med henblik på at kunne vedligeholde fysiske eller psykiske færdigheder.«

[Konsekvensrettelse, jf. *nr. 2*]